

Een kleine biografie van Isidoor Rypens

Isidoor Rypens werd geboren in Terhagen op 9 juni 1935. Zijn ouders waren Jan Rypens en Jeannette Carsauw.

Ouders Rypens–Carsauw in café “De Reisduif” (1948)

Ouders Rypens–Carsauw vóór café “De Reisduif” (1955)

Zij trouwden in 1932 in Boom en hadden drie kinderen, twee jongens en een meisje. Zij woonden eerst aan de Boomse kant van het Eikerveld (Bosstraat 363). Vader en moeder werkten op de steenbakkerij Heylen. Vader Rypens was een harde werker, kolendrager en uitzetter in de ringoven. Ze kregen in 1934 een woning aan de Korte Nieuwstraat nr. 8 (nu, na henummering nr. 9) in huur van werkgever Bernard Heylen. Daar werd Isidoor geboren.

Vader Rypens was tijdens de Tweede Wereldoorlog verplicht tewerkgesteld in een steenbakkerij, tussen Duisburg en Keulen, in Duitsland. Moeder Jeannette stond er alleen voor, zij had de moeilijke taak om te zorgen voor het levensonderhoud en de opvoeding van de 3 kinderen.

Tijdens die oorlogsjaren lagen de steenbakkerijen in Terhagen stil. In de periode 1941–1944 was zij daarom voor een inkomen aangewezen op “café De Reisduif” (“met wipschutting en bollenbaan”). Dit café was tijdens de oorlog gevestigd op de hoek van de Nieuwstraat en de Boereweg.

Over zijn jeugd in Terhagen en in de steenbakkerijen kan Isidoor vele verhalen vertellen. En ooit schreef hij een opstel in de streektaal. Dat ging als volgt:

”De zondag ging ik altijd na mijn pijt en mijne petere. Die woonde op 't Eyckerveld, boven de potsjeirpitte, een gehucht van Traag, dat later is weggebaggerd. Die hadde daar een staminée. De deer en de vensters waren in 't blaad en de blavetieren in 't grien gevèrefd. Ik ging daar mijn pree hale en 'k moegt daar ook altijd op de noen blijven ete, petatte met etjes en pekens en kornijn of soms dikke dollekes, altijd mè een verket da zo scheef ston as een es.”

Isidoor op school en aan het werk

Over zijn schoolse opleiding en zijn beroepsleven zegt Isidoor het volgende:

”Ik ging eerst naar de kleuterschool van de nonnekens aan de Kloosterstraat, en daarna naar de gemeentelijke lagere school aan de Kerkstraat (nu Kardinaal Cardijnstraat). Ik behaalde in het 8^e studiejaar 81 % van de punten maar er moest brood op de plank komen en dus begon ik op 1 juli 1949 te werken in de pantoffelfabriek van de gebroeders Lamberts (de zonen van Tist, de goddo). Op deze plek aan de Nieuwstraat is nu het dienstencentrum van Hof van Crequi. Ik bakte de rubberen zolen aan de pantoffels, een ongezond werkje dat ook nog eens verschrikkelijk stonk. Op 1 april 1950 kon ik aan de slag in de steenbakkerij Heylen. Ik werkte daar tot mijn legerdienst. Ik was van 2 augustus 1954 tot 31 januari 1956 soldaat-milicien.

Soldaat-milicien Rypens (foto uit 1955)

In die 18 maanden was ik in feite bediende op de personeelsdienst van het 5^e artillerie – regiment in Tienen. Maar ik mocht er ook turnlessen geven aan de miliciens.

Na mijn legerdienst, in februari 1956, kon ik terug beginnen bij Heylen waar ik gewerkt heb van het kleifront tot de steenoven. Ik zal zeker niks onvriendelijks zeggen over de firma Heylen want ze heeft mijn familie werk gegeven. Mijn broer Edward heeft daar heel zijn leven in de oven gestaan. Maar eerlijk gezegd, ikzelf deed het niet graag.

Toen ik de kans kreeg om op 3 oktober 1957 te beginnen als verkoper met een bedeelronde voor het socialistische dagblad De Volksgazet en weekblad ABC heb ik niet lang getwijfeld. Mijn ronde was Terhagen en het Eikerveld, waar ik 450 exemplaren verkocht. Ik heb dat gedaan tot einde 1964.”

Een zeldzame foto van het werk in de kleigroeve van steenbakkerij Heylen in 1952. Isidoor staat bovenaan rechts

In die periode is Isidoor ook gaan studeren. Na twee jaar studie (1961– 1963) behaalde hij voor de middenjury het diploma van het lager middelbaar onderwijs. Na studies in 1965–1968 behaalde hij nog het diploma hogere secundaire studies, afdeling boekhouden, bij de Belgische Kamer der Rekenplichtigen.

Vanaf januari 1965 tot het einde van zijn loopbaan in 1990 werd Isidoor voltijds bediende bij de socialistische mutualiteit ‘Solidariteit’ in Boom. Hij werkte dan ook in Rumst, Terhagen en af en toe in Reet. Als bijberoep was hij in die periode ook nog agent voor de spaarkas CODEP. Op 1 juli 1990 ging hij op brugpensioen en op 1 juli 2000 met pensioen.

Op zijn laatste werkdag kreeg hij volgend bericht op zijn computer: “Ik vond het leuk om met jou te werken, niet om wat je was, een loketbediende die meer was dan zijn computer, maar om wie je was, een mens die op een menselijke manier met mensen werkte..... “

Isidoor aan het thuisfront

Op zaterdag 5 oktober 1957 trouwde Isidoor te Rumst met Paula Brems. Over deze dag vertelt Isidoor nog de volgende anekdote: “Ik was dus 2 dagen voordien begonnen met mijn krantenronde. Op een zaterdag geen kranten bedelen was ondenkbaar en dus hebben enkele goede vrienden op die dag, klantenboek in de hand, mijn ronde overgenomen en mij zo uit de nood geholpen.”

Huwelijk op 5 oktober 1957

Huwelijksplechtigheid van Isidoor en Paula voor burgemeester Petrus Van Der Taelen in het gemeentehuis aan de Markt te Rumst

Isidoor vertelt verder: “Van 1957 tot 1960 woonden we in bij mijn schoonmoeder aan de Korte Vissersstraat in Rumst. In 1960 kregen we de kans om in den Beemd, aan de Karl Marxstraat, een huis te bouwen. De bouwgrond kochten we aan van de gemeente Terhagen voor een bedrag van 20 frank per m². We hebben daar samen gewoond tot in het jaar 2003. Toen zijn we verhuisd naar “de blokken”, een groot appartementsgebouw aan de Uitbreidingsstraat waar Isidoor nu (in 2019) nog woont.”

*Isidoor en Paula voor hun woning aan de Karl Marxstraat in Terhagen
(foto uit 1970)*

Zijn echtgenote Paula is thuis in Terhagen overleden op 21 september 2019.

Isidoor in het verenigingsleven

Vader Rypens was een geboren socialist. Dus was Isidoor vanzelfsprekend van jongs af lid van de Socialistische Jeugd Terhagen, een jeugdbeweging waarvan de leden een blauw hemd en een rode “kravat” droegen en in de zomer uitstappen en tentenkampen organiseerden. Over die periode weet Isidoor nog: “In de winter nam ik deel aan de wekelijkse bijeenkomsten van de socialistische jeugd, onder het podium van het Volkshuis, en deed mee aan de opvoering van menige revue. Ik was zeer sportief en deed mee aan hardlopen, voetballen bij “Vlug en Vrij Terhagen”, wielervedstrijden, boogschieten op de liggende wip, basket, pingpong en ten slotte tennis. Maar turnen was in feite mijn sport.”

Isidoor Rypens was kind aan huis in het Volkshuis van Terhagen, dat in 1922 werd aangekocht. Het kon in 1953–1954 worden uitgebreid met een turnzaal (met kleedkamers, sanitair, bibliotheek, archief en vergaderruimte). Er waren leningen van 400.000 frank eerst en daarna 200.000 frank van de Algemene Centrale te Brussel. Ook dankzij veel vrijwilligerswerk kon alles plechtig ingehuldigd worden op 23 en 24 september 1954 door minister voor Sociale Zaken en Volksgezondheid Edmond Leburton.

Embleem van SJT

Isidoor Rypens als turner aan de barre

Op 12 oktober 1950 werd in de schoot van de socialistische jeugd de Socialistische Turnkring opgericht (SJT). Isidoor was er vanaf het begin bij en is er meer dan 50 jaar lid gebleven. Hij volgde in de periode 1952–1954 de cursussen voor turnleider van de socialistische turnbond van België en behaalde het diploma met grote onderscheiding. Na cursussen in 1956–1958, ingericht door de provincie Antwerpen, behaalde hij ook met grote onderscheiding het diploma Lichamelijke Opvoeding.

Hij begon in Terhagen als vaandrig, daarna was hij bode, hulpleider en leider. Ten slotte werd hij hoofdleder (1958–1980) en 25 jaar lang lesgever voor alle mogelijke categorieën en leeftijden. Zelf zegt hij daarover nog: “Bijna 45 jaar stond ik op en ging ik slapen met de SJT. Honderden uren heb ik belangeloos les gegeven in de turnzaal van het Volkshuis. Het aanleren van groepsturnen was mijn hobby en mijn uitlaatklep. En samen met Paula heb ik meer dan 50 jaar “den toog” gedaan bij evenementen ten voordele van socialistische afdelingen die in het Volkshuis hun zetel hadden.”

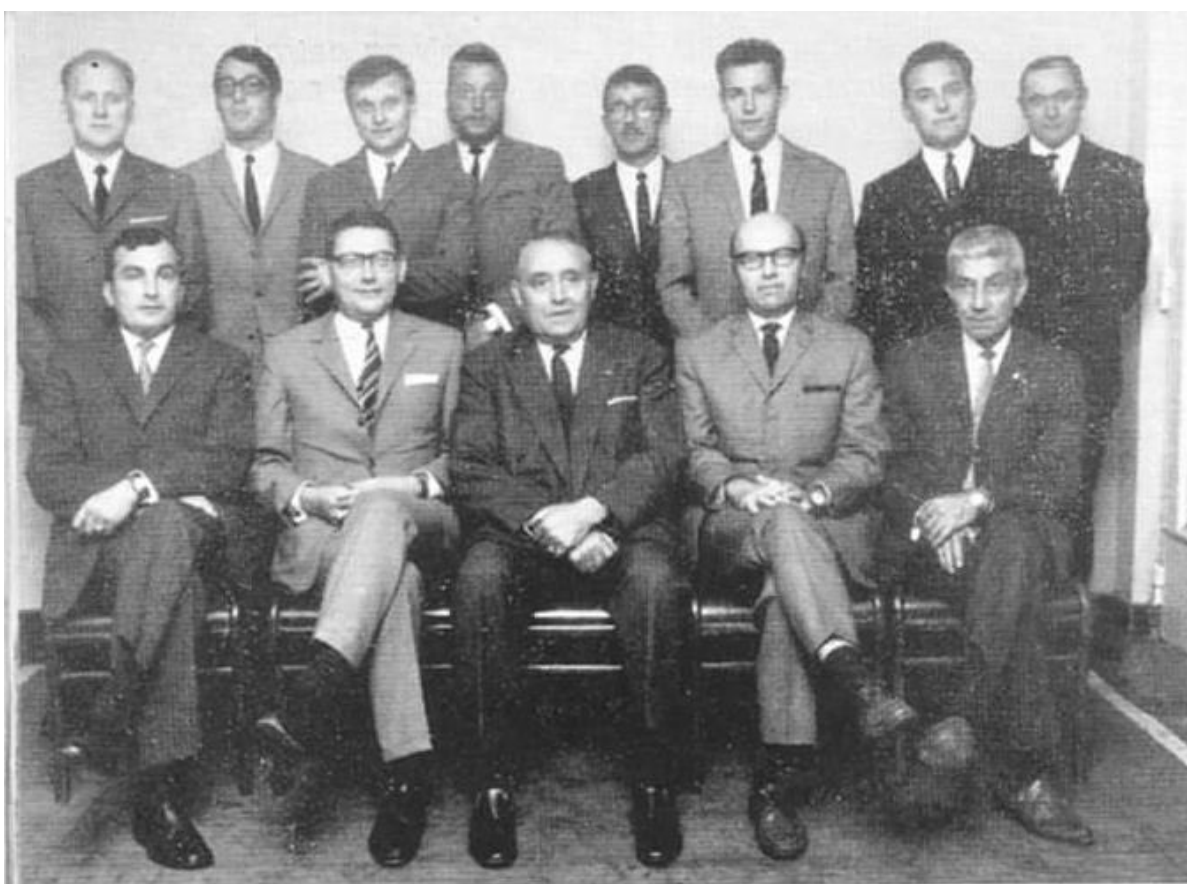
In 1975 werd 25 jaar SJT gevierd met een optocht door de straten van Terhagen

In mei 1975 werd de 25^e verjaardag van SJT in Terhagen gevierd met de organisatie van het Antwerpse gouwfeest. Meer dan 2.500 turners namen deel onder leiding van voorzitter Willy De Herdt en hoofdleder Isidoor Rypens. Tussen 1950 en 2000 behaalde SJT verschillende successen in gouw- en bondswedstrijden. Individuele kunstturners dames namen, met wisselend succes, deel aan landenwedstrijden in Finland, Frankrijk, Nederland en Duitsland. Isidoor herinnert zich nog levendig een provinciaal turngala in de Koninklijke Vlaamse Opera in Antwerpen. Dit had op zaterdag 26 september 1987 plaats ter gelegenheid van het 20-jarig ambtsjubileum van gouverneur A. Kinsbergen. Hij zegt daarover: “Als leider van onze SJT-senioren mocht ik deelnemen met een zelf samengestelde turnoefening op muziek, met 23 gepensioneerde turners waarvan de oudste 85 jaar oud was. Voor mij persoonlijk is dat een van de hoogtepunten uit mijn ‘loopbaan’ als naschools lesgever. De pers schreef toen ‘Maar ook het doorzettingsvermogen van de gepensioneerde turners dwong bewondering af’” (einde citaat). SJT vierde in 2000 nog op grootse wijze de 50e verjaardag van de club.

Hoe Isidoor Rypens in de politiek terecht kwam

In 1970 genoot Isidoor Rypens in Terhagen grote bekendheid, wat te danken was aan zijn werk als verkoper van de Volksgazet, als medewerker van de socialistische mutualiteit en als sportman. En dus vroeg Nicolas Verlinden (burgemeester van Terhagen van 1947 tot 1971) hem om kandidaat te zijn voor de socialistische partij bij gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober 1970. Isidoor werd "gepollt" (interne verkiezing door de partijleden van de BSP) op de derde plaats, na de burgemeester en diens schoonzoon Isidore Egelmeers, die dus op de tweede plaats stond.

Toen Fanny Verlinden, echtgenote van Egelmeers, op 29 september 1970 onverwachts overleed, veranderde de toestand. De socialistische partij behaalde opnieuw de volstrekte meerderheid.

Van links naar rechts, boven : Broothaers Jos, Hellinx Willy, Piters Frans, Hannebeau Antoine, Switsers Petrus, Mampaey Gilbert, De Herdt Willy, Piters Frans ; onder : Avondts Willy, Egelmeers Isidore, Verlinden Nikolaas, Rijpens Isidore, Wauters Jos.

Gemeenteraadsverkiezingen 1970 – campagnefoto voor de BSP met 13 (mannelijke) B kandidaten
gemeenteraad en het schepencollege werden begin januari 1971 geïnstalleerd. Isidoor

Rypens werd door de gemeenteraad gekozen tot schepen, bevoegd voor financiën en sport. Maar enkele dagen later nam Verlinden –na familiaal “overleg”– ontslag en legde Isidore Egelmeers op 13 januari 1971 de eed af als burgemeester. Nicolas Verlinden verliet het politieke toneel.

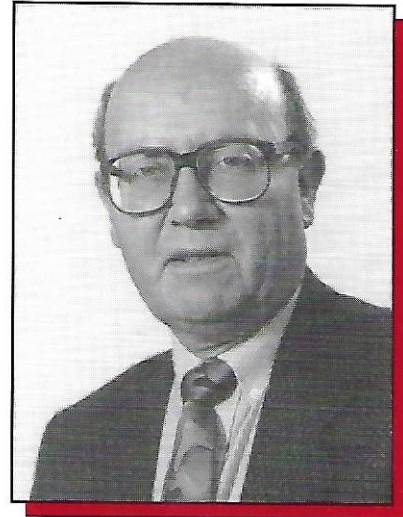
Isidoor werd bij de verkiezingen van 1976 (185 stemmen), 1982 (381 stemmen), 1988 (347 stemmen) en 1994 (224 stemmen) telkens rechtstreeks verkozen in de gemeenteraad. In december 2000 ging hij “met politiek pensioen”.

Isidoor Rypens

uittredend gemeenteraadslid

*Mijn ervaring waarborgt
uw veiligheid*

2^e kandidaat op de **SP** lijst

Pamflet voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1994

Isidoor als lid van het college (1971–1976)

Als schepen was Isidoor Rypens bevoegd voor financiën en sport. De schepen van financiën is o.m. belast met de zorg voor het evenwicht in de gemeentelijke begroting en het toezicht op de inning van de belastingen. De voornaamste belastingen (op eigendom en op inkomen) worden centraal door de staat geïnd. De gemeente stelt enkel het tarief van het gemeentelijk aandeel vast.

Maar specifiek voor de Rupelstreek was de belasting op de ontginning van de kleigroeven. Deze belasting was voor Terhagen een belangrijke bron van inkomsten en werd geheven per m³ gewonnen klei, omgezet naar een eenheid van 1000 rijnvorm.

De hoeveelheid afgegraven klei werd berekend door de Unie van Boomse Steenbakkers. In een bepaald begrotingsjaar maakte die Unie een vergissing bij de aangifte. Een gedeelte van de klei was in dat jaar in de gemeente Boom uitgegraven en niet in Terhagen. Deze fout werd opgemerkt door gewestelijk ontvanger A. Govaerts. Voor de gemeente Terhagen betekende dat minder inkomsten en een ernstig financieel probleem. Daarenboven was er in 1973 de internationale oliecrisis.

De steenbakkerijen, die veel stookolie gebruikten, waren daarvan een opvallend slachtoffer. Verscheidene bedrijven gingen failliet of staakten hun werkzaamheden. Voor de inkomsten van een kleine gemeente was dat opnieuw een zware slag.

Een schepen treedt natuurlijk af en toe, als de burgemeester verhinderd is, ook op als ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Dan ziet hij toe op het vervullen van de wettelijke verplichtingen en bezegelt hij de huwelijksverbintenis van het jonge paar. Isidoor heeft zo 18 huwelijken zien inschrijven in het register; daarvan heeft er “maar” de helft standgehouden, ongeveer evenveel als het nationale gemiddelde.

Deze kleine plakette aan de kleedkamers herinnert aan de eerste bouwwerken aan het sportcentrum in de periode 1975-1976

In 1979 onthulde de nieuwe meerderheid CVP-Volksbelangen deze grotere herinneringsplakette

Tot de voornaamste realisaties in deze legislatuur rekent Isidoor Rypens zelf:

- Sporthal Het Uitgedekt Schoor
Burgemeester Verlinden had eerder voor de gemeente Terhagen van steenbakker Heylen een groot perceel grond aangekocht in den Beemd. Dat perceel was o.m. bestemd voor de bouw van een sportcomplex met een grote sporthal, een zwembad, een voetbalveld en een tribune voor 1.500 toeschouwers. Dit plan bleek financieel volledig onhaalbaar. De plannen werden beperkt en door architecten Denkens & Delen grondig herwerkt. Vóór de fusie werden kleedkamers bij het voetbalterrein gebouwd door aannemer Herremans uit Niel. De sporthal zelf werd pas na de fusie gerealiseerd.
- De gemeentelijke begraafplaats
De wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging legde aan de

gemeenten een aantal nieuwe verplichtingen op. Om daaraan tegemoet te komen nam het college van Terhagen onmiddellijk enkele initiatieven. Op de nieuwe gemeentelijke begraafplaats aan de Stille Weg (nu met ingang aan de Kloosterstraat) werd een ontvangstruimte gebouwd voor wie ter plekke een afscheidsplechtigheid wou houden. Er kwam ook een columbarium en een strooiweide voor wie gecremeerd werd. Dat was toen, zeker voor een kleine gemeente, redelijk uniek.

- Het gebouw aan de Europalaan

Gebouw aan de Europalaan, waar nu studiebureau Evolta gevestigd is (foto 2019)

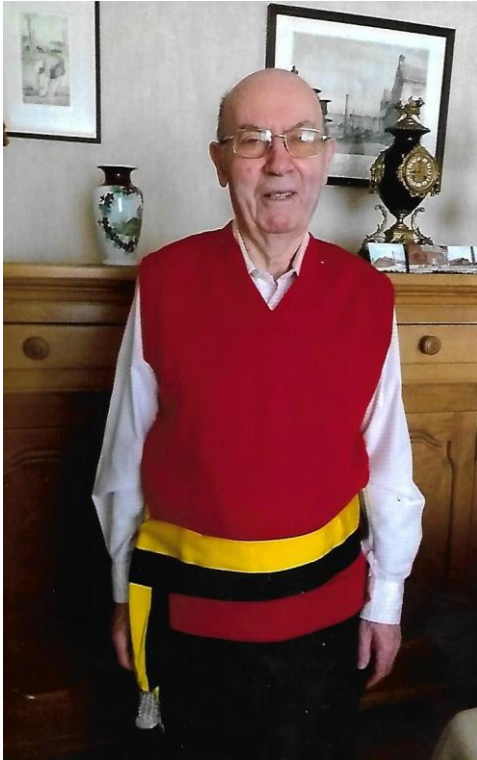
Het gebouw aan de Europalaan deed voor de fusie dienst als ontspanningslokaal voor bejaarden en gemeentemagazijn. In de kelders van het gebouw werd de collectie van Rupelklei bewaard. Het werd na de fusie, “veel te goedkoop” zegt Isidoor Rypens, verkocht aan het studiebureau Hevec. (later studiebureau Evolta).

- Museum Rupelklei

De “steenbakkers” uit de streek hadden de gewoonte om af en toe in café “De grote pint” (“bij de Rus”), aan het einde van de Hoogstraat, samen te komen. Burgemeester Egelmeers legde daar contacten met het oog op het bewaren van de materialen uit de handsteenfabrieken. Vooral Adelin Leens (van steenbakkerij Leens–Huysmans in Boom) was die ideeën genegen. Isidoor Rypens omschrijft Leens als “een sociaalvoelend mens”. Uiteindelijk werd beslist om een vereniging op te richten in de vorm van een vzw. De stichtende leden waren 3 vakbonden, 5 steenbakkers en het college van Terhagen, inclusief Frans Wegge, de gemeentesecretaris.

De vereniging werd Rupelklei genoemd en zou later – mede dankzij de oorspronkelijke collectie – uitgroeien tot een heus museum. Isidoor Rypens was

stichtend lid en is lid van de raad van bestuur gebleven tot nu (2019). Tot de dag van vandaag is hij ook een trouw bezoeker van het museum.

Voor deze publicatie poseerde Isidoor nog eens met het schepenlint dat hij bij zijn afscheid als schepen van de gemeente Terhagen cadeau kreeg

Daarbuiten was Isidoor in deze periode ook commissaris in verschillende intercommunales zoals Integan en IMSIR. Rypens zegt hierover: “Burgemeester Egelmeers gaf geen cadeaus, aan niemand. Zelf zei die dan: ‘Een bestuursmandaat, dat is voor bibi’. Maar commissaris, dat mocht ik, gelet op mijn opleiding wel worden.” In deze periode was Rypens dus commissaris (controleur van de boekhouding) in intercommunales als Borgim (gas), Ebes (elektriciteit) en Integan (televisie-distributie).

Isidoor in de gemeenteraad (1977–2000)

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1976 veranderde de situatie grondig als gevolg van de fusie van de gemeenten Rumst, Reet en Terhagen. De socialistische partij haalde wel 9 zetels maar geen meerderheid en verhuisde voor 16 jaren naar de harde oppositiebanken.

Bij de verkiezingen van 1976 sloot de CVP een overeenkomst met Volksbelangen en in 1982 gooide de CVP van lijsttrekker–burgemeester Frans Bruynseels (“de Soo”) het op een akkoordje met Gaby Verschelden, die schepen werd. De SP bleef zo 12 jaar in de oppositie.

Bij de verkiezingen van 1988 werd eerst een meerderheid gevormd van de SP (met als lijsttrekker Isidore Egelmeers), Volksbelangen (lijsttrekker Aster Devrieze) en Agalev (lijsttrekker Joos Schroeven). Maar Agalev verbrak dit akkoord en sloot een

meerderheidsakkoord met CVP zodat de socialisten opnieuw in de oppositie belandden.

In deze periode (1989–1994) kwam het in de socialistische gemeenteraadsfractie tot een open breuk tussen Isidore Egelmeers en Eric Verrept. Het Nieuwsblad schreef daarover op 22 september 1990: “Het rommelt al lang in de SP-rangen van Rumst. Nooit werden de geschillen echter zo openlijk vertolkt als tijdens de jongste vergadering van de gemeenteraad toen Verrept senator Egelmeers ervan beschuldigde standpunten te vertolken die een lid van de socialistische partij onwaardig zijn.” Het Nieuwsblad titelde op 24 januari 1991: “Rumstse socialisten definitief gesplitst.”

Einde 1992 stemde Joos Schroeven (Agalev) tegen de begroting, de oppositie uiteraard ook zodat er een politieke crisis ontstond. De CVP onderhandelde met alle groepen en sloot uiteindelijk een akkoord met SP-Rumst van Eric Verrept.

Nog in 1993, op vrijdag 24 september, hield de SP Terhagen–Reet–Rumst in het Volkshuis van Terhagen een informatieavond met 60 aanwezigen over De Schorre en de stortproblematiek. Gastspreker was bestendig afgevaardigde Jos Geuens. Geuens zei daar dat hij niet ‘de man van de golf’ wou zijn. “Vijf jaar geleden waren alle politieke partijen op één na (Agalev, n.v.d.r.) voorstander van een golfterrein. We moeten wel de kleiputten een definitieve bestemming geven, anders komen ‘de storters’ terug.....De meeste toevoorders gingen akkoord met de stelling **“liever een golf dan een stort”**“. Het SP- verslag van deze vergadering maakt nog melding van een voorstel van het Vlaams Blok, uitgesproken in de provincieraad van Antwerpen, om in Terhagen een verbrandingsoven en een nieuw stort te vestigen.

Het Nieuwsblad schreef op 28 september 1993: “Isidoor Rypens vatte het kernachtig samen: Liever een golf dan een stort.” En de krant citeert ook deputé Geuens als volgt: “De opspuitingen die nodig zijn om de Bosstraat te verstevigen, de storten af te dekken en het golfterrein aan te leggen, liggen stil door een gebrek aan financiën. Er is nog 1,5 miljoen m3 baggerspecie uit het zeekanaal nodig.”

Isidore Egelmeers richtte in 1993 een eigen politieke groep op die hij Morgenrood noemde en onder de naam SD (sociaal – democraten) met heel weinig succes deelnam aan de gemeenteraadsverkiezingen van 1994.

Isidoor Rypens zei daarover (In De Streekkrant van 13 oktober 2010): “Maar de oprichting van Morgenrood in 1993 was een donkere periode voor de socialisten. Het resulteerde zelfs in problemen in de turnkring die me zo nauw aan het hart lag.”

Op basis van de bestaande samenwerking tussen CVP en SP kwam er na de verkiezingen van 1994 een meerderheid tot stand tussen CVP (10 zetels) en SP (5 zetels). Deze meerderheid bestuurde dan 18 jaar lang, tot 2012, de gemeente Rumst.

En nog een anekdote !

Als geboren en getogen socialist wilde Isidoor Rypens absoluut lid blijven van de SP en daarom sloot hij niet aan bij Morgenrood. Nadien kwam er, vanaf 1993, een nieuw

gemeentebestuur met de steun van CVP en SP. Volgens afspraak stond Eddy Huyghe (CVP) zijn mandaat van bestuurder in de Sociale Bouwmaatschappij Boom–Terhagen af aan Isidoor Rypens. Isidoor werd in 1993 eerst voorlopig aangesteld als bestuurder en op de algemene vergadering van 10 mei 1994 benoemd tot bestuurder. Hij bleef bestuurder tot de algemene vergadering van 8 mei 2001, toen hij al met pensioen was. Wel woont hij als houder van één (1) aandeel trouw de jaarlijkse algemene vergadering van deze maatschappij (nu onder de naam Goed Wonen.Rupelstreek) in Boom bij.

Appartementsgebouw van Goed Wonen.Rupelstreek aan de Populierenlaan (foto uit het jaar 2000)

Tijdens de 8 jaren dat Isidoor bestuurder was van Goed Wonen werden in Terhagen enkele belangrijke werven opgestart en afgewerkt:

- Vernieuwing van de riolering en het dak van de garages tussen de Overwinningsstraat en de Ontvoogdingsstraat
- Renovatie van de ramen (dubbel glas) in “de blokken“
- Gesorteerd inzamelen van afvalstoffen in ondergrondse containers
- Bouw van nieuwe kantoren aan de Uitbreidingsstraat in Boom.

De Rumstse bestuurders Isidoor Rypens en Eddy Huyghe luisteren naar de uiteenzetting van architect Bruno Wachters van het architectenbureau Creabo uit Boom. Verder op de foto (v.l.n.r.) architect Karel Van Boxelaere, directeur Nicole Serrien en Anita Ceulemans, bestuurder en schepen in Boom (1995-2000)

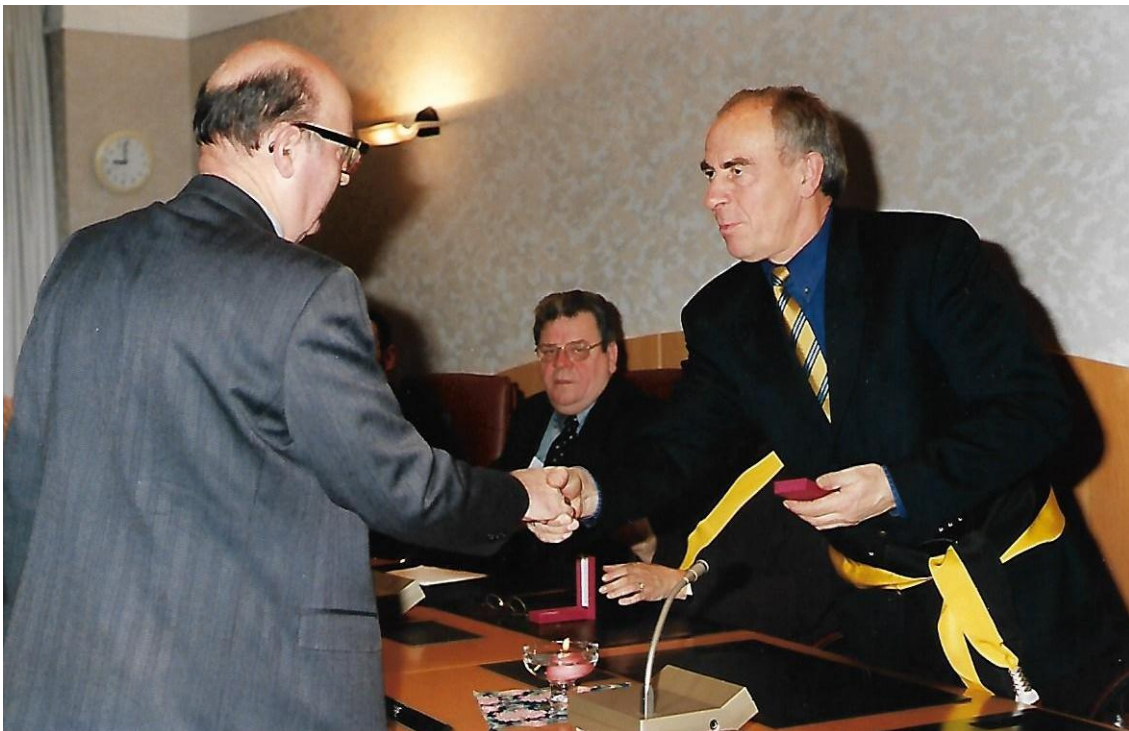
Isidoor Rypens was ook commissaris in de IMSIR van 1972 tot 1976 en opnieuw van 1994 tot 2000. Daarover zegt de toenmalige voorzitter van IMSIR (Intercommunale voor Medico-Sociale Instellingen van de Rupelstreek) Jeannine Van Cauwenbergh het volgende: "Ik heb de beste herinneringen aan Isidoor Rypens met wie ik vele jaren heb samengewerkt in de gemeenteraad en vooral in de IMSIR. Hij heeft een positieve instelling en een spontane belangstelling voor het personeel. Ik weet nog dat we met gans het personeel in 5 bussen naar Euro-Disney reden. Als nestor van de bende waren Isidoor en zijn vrouw Paula niet te beroerd om deel te nemen aan de meer spectaculaire attracties. Hoewel hij ietwat bleekjes uit de eerste rit kwam vond ik dat toch heel moedig. Isidoor is altijd en overal een heel minzaam man."

Over deze periode zegt Isidoor nog: "Eigenlijk was ik geen politieker. Na een gemeenteraad zei een vooraanstaand lid van de CVP eens 'je bent te braaf, je moet je niet laten doen door een lid van je eigen partij, durf daartegenin te gaan'. De man had gelijk. Maar in het belang van onze socialistische beweging heb ik altijd geprobeerd om de kerk in het midden te houden. En dat is helaas niet altijd gelukt."

Afscheid van de politiek

Isidoor Rypens ontving bij koninklijk besluit van 10 juni 1998 de burgerlijke medaille 1° klasse en bij KB van 22 december 1998 de Gouden palmen der Kroonorde. Hij bleef nog gemeenteraadslid tot 2000; bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 was hij geen kandidaat meer.

In de gemeenteraadsvergadering van 25 november 2003 werd beslist dat Isidoor Rypens vanaf dan de titel van eregemeenteraadslid mocht dragen.

Schepen Jef Van der Borghet feliciteert, onder het toezien van burgemeester Thys, Isidoor Rypens met zijn titel van eregemeenteraadslid (Foto van 25 november 2003 om 21.02 u)

En na een wijziging van de wetgeving besliste de gemeenteraad hem voor te dragen voor de eretitel van zijn ambt en bij ministerieel besluit van 12 november 2010 werd hem dan ook de titel van ereschepen toegekend. Hij werd daarvoor gehuldigd en bedacht met enkele geschenken, waaronder een karikatuur van hemzelf, tijdens de eindejaarsreceptie in het gemeentehuis op 17 december 2010.

De laudatio werd toen uitgesproken door burgemeester Eddy Huyghe en die zei: "Persoonlijk heb ik Isidoor Rypens leren kennen en waarderen vanaf 1989. Over de jaren bewees hij veel respect te hebben voor mensen, ook als die een andere politieke overtuiging hebben."

Bij zijn afscheid zei Isidoor Rypens dit: “Na 30 jaar in de gemeenteraad neem ik afscheid. Ik heb gewerkt onder 5 burgemeesters, ik zat 6 jaar in een volstreekte meerderheid met de BSP, 17 jaar in de oppositie en 7 jaar in een meerderheid CVP–SP.

Burgemeester Eddy Huyghe huldigde in december 2010 Isidoor Rypens met de titel van ereschepen

De politiek heeft mij wrange maar ook mooie momenten opgeleverd. Ik heb vele schepenen en gemeenteraadsleden weten komen en gaan. Dankzij de gemeentepolitiek heb ik vele mensen, ook collega's met een andere overtuiging, als mens leren kennen en waarderen. Ik geloof dat die waardering wederzijds was.”

Ten slotte kreeg Isidoor voor verdiensten aan de partij de Zilveren BSP–speld en de gouden sp–speld.

Een leven na de politiek

Isidoor bleef ook na zijn professioneel en politiek pensioen sterk verbonden met het leven in Terhagen. Af en toe maakten Isidoor en zijn vrouw Paula wel een reis, meest naar zuiden van Frankrijk maar ook wel eens naar Spanje, Turkije, Marokko en Italië.

Toen zijn vrouw ziek werd was hij, tot haar dood in 2019, haar eerste mantelzorgger. Nu woont hij alleen, trekt zijn plan, geniet nog van een wandeling, (bijv. van nordic walking) maar ook van lezen (over politiek en sport) en van koken.

Isidoor en Paula (foto uit 2018)

Auteurs: Eddy Huyghe en Jeannine Van Cauwenbergh